

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **K. P.**

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
Praha 2, Na Poříčním právu 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 10. 2017, čj. MPSV-2017/217891-918

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 10. 2017, čj. MPSV-2017/217891-918 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 5.134,- Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou napadeným rozhodnutím správní orgán zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí orgánu I. stupně – Úřadu práce České republiky – krajské pobočky Hradec Králové, kontaktní pracoviště Kostelec nad Orlicí ze dne 14. 12. 2015, kterým byla zamítnuta žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku – pořízení motorového vozidla. Toto rozhodnutí již bylo v daném případě druhým, neboť soud již dne 24. 2. 2017 rozhodnutí žalovaného zrušil a uložil mu odůvodnit závažnost žalobcova zdravotního

postižení s ohledem na namítané naplnění podmínek těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků.

2. V aktuálním rozhodnutí žalovaného je uvedeno, že správní orgán požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Hradci Králové o posouzení této záležitosti a doplnění odůvodnění v duchu žádosti krajského soudu. Rozhodnutí žalovaného se odvolává na vypracovaný posudek ze dne 27. 9. 2017, s tím, že neuroložka MUDr. H. Z. přeshetřila při jednání komise zdravotní stav žalobce, s ohledem na skutečnost, že nelze hodnotit srovnatelně zdravotní stav, pokud takový není v příloze uveden, pokud mu plně funkční tíží neodpovídá, PK neshledala současné postižení tří funkčních celků pohybového aparátu a uzavřela, že žalobce není osobou, která má ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., v platném znění, těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. PK konstatovala, že tento stav byl jak ke dni žádosti žalobce, tak i k novému jednání PK. Žalovaný opřel závěry svého rozhodnutí o citované závěry komise.

II. Žalobní argumentace

3. Žalobce namítal opětovné zkrácení svých práv, je přesvědčen, že právní hodnocení žalovaného je nesprávné a rozhodnutí nezohlednilo výtky krajského soudu, ani jeho pokyny, plynoucí z rozsudku, který předchází rozhodnutí žalovaného zrušil. Žalovaný pouze postoupil věc k novému posouzení Posudkové komisi MPSV, ve svém rozhodnutí pak pouze obecně cituje její závěry s odkazem, že je jejím tvrzením vázán. Správní orgán dle přesvědčení žalobce zcela rezignoval na jakoukoliv vlastní samostatnou úvahu či posouzení věci, včetně konkrétních námitek žalobce. Zcela oslyšen zůstal požadavek zhodnocení jednotlivých zdravotních postižení žalobce v tom smyslu, zda ve svém komplexu znamenají vadu nosného pohybového ústrojí. Žalobce je přesvědčen, že podmínky příspěvku splňuje, poukazuje na § 9 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a přílohu č. 1 k němu, kde v bodě 1 písm. g) se za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí považují těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina. Žalobce je s ohledem na uvedené přesvědčen, že podmínky splňuje, je u něho dáno postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí, když za takový funkční celek je považována každá končetina či trup. Je rovněž odkázán na vozík pro invalidy. Jeho postižení je přitom patrné i ze samotného lékařského posouzení posudkové komise, když opakovaně konstatuje, že žalobce je po amputaci levé dolní končetiny v bérce, trpí těžkou progresivní senzitivně motorickou polyneuropatií horních i dolních končetin, na levé horní končetině je přítomen kořenový syndrom C5-6 v terénu senzitivně motorické těžké polyneuropatie axonálního typu s možností myeloradikulopatie C-Th míchy. Žalobce je po zlomenině obratle Th 7 s hrudní myelopatií, trpí bolestmi levého ramenního kloubu s omezením hybnosti, jakož i degenerativními změnami kyčelních kloubů II. stupně. Je schopen se přemisťovat jen s dopomocí invalidního vozíku, není fakticky schopen využívat prostředků veřejné hromadné dopravy.
4. Žaloba zdůrazňuje, že u žalobce je s ohledem k uvedeným skutečnostem dáno postižení minimálně pěti funkčních celků pohybového ústrojí, a to u obou dolních končetin,

horních končetin, jakož i páteře. Podmínky těžké funkční poruchy pohyblivosti, tedy těžká vada nosného nebo pohybového ústrojí, předvídaná § 9 odst. 2 cit. zákona, je dána.

5. K odůvodnění napadeného rozhodnutí pak žaloba poukazuje na jeho pouhou rekapitulaci dosavadního stavu řízení, uvedení závěrů PK či výčtu lékařských zpráv, bez bližšího uvedení relevantních závěrů, které by z podkladů měly vyplynout. Ke komisi uváděnému závěru, že u žalobce se nejedná o postižení tří funkčních celků žalobce konstatuje, že výraz „postižení“ není nikde v zákoně ani jinde blíže definován, není stanovena žádná minimální tíže takového postižení a žalobci proto není zřejmé, proč jím uváděná postižení, kterými objektivně trpí, nejsou postižením ve smyslu Přílohy č. I bod 1 písm. g) a z jakých konkrétních ustanovení tedy závěr žalovaného plyne. Jeho výklad považuje za nezákonný a ničím nepodloženou libovůli, neboť jeho výklad není ničím podložen. V závěru žaloby je navrhováno zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného a vrácení věci k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný správní orgán podal dne 2. 2. 2018 písemné vyjádření, v něm uvedl, že zdravotní stav žalobce posuzovala posudková komise MPSV ve složení posudkový lékař a odborný lékař – neurolog, žalobce byl při jejím jednání vyšetřen. Komise hodnotila všechna zdravotní postižení žalobce a jmenovitě vymezila, které postižení považuje pro hodnocení za podstatné a které považuje z hlediska posudkových kritérií za méně významné. Krajský soud ve svém dřívějším rozhodnutí vytýkal, že nebylo dostatečně posouzeno, zda jednotlivá zdravotní postižení ve vzájemných souvislostech nepředstavují těžké funkční postižení tří funkčních celků pohybového aparátu, komise proto hodnotila tíži postižení jednotlivých funkčních celků, zejména horních končetin, dolních končetin, trupu a pánve. Žalovaný uvádí, že postižením funkčního celku nelze rozumět jakékoliv postižení, ale postižení určité tíže zejména ve formě ochrnutí nebo významného omezení hybnosti nosných kloubů. V případě dolních končetin se jedná o vysoké amputační ztráty nebo ztrátu opěrné funkce dolních končetin, u trupu se jedná o těžké postižení páteře – např. zakřivení páteře s funkčně významným hrbem nebo ztuhnutí všech obratlů páteře. V případě pánve může jít o rozvolnění pánevních kloubů s nestabilitou pánevního kruhu, taková postižení však u žalobce zjištěna nebyla.
7. U žalobce existuje závažné zdravotní postižení, kumuluje se řada vážných zdravotních problémů, avšak ani žádné z nich, ani postižení jako celek nesplňují posudková kritéria příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo. Dle současné právní úpravy musí objektivizovaná tíže postižení naplňovat taxativní posudkové kritérium uvedené v příloze zákona č. 329/2011 Sb., toto však žalobce nesplňuje. Onemocnění interního charakteru pro uvedený nárok nelze hodnotit, nelze hodnotit ani uváděné bolesti. Podle posudkového hodnocení má žalobce zachovanu hybnost horních končetin s omezením svalové síly akrálně, vážne hybnost v levém ramenním kloubu, jde o lehké omezení hybnosti, nejedná se o těžké postižení funkčního celku. Na dolních končetinách je zachována hybnost pravé končetiny, vlevo stav po amputaci v bérce, hybnost kyčelního kloubu je zachována. Na kyčlích popsány degenerativní změny II. stupně, posudkově významné postižení kyčlí a kolen nebylo shledáno, u dolních končetin se nejedná o těžké postižení funkčního celku. Ani výše popsané problémy páteře nelze hodnotit jako těžké postižení funkčního celku. Posouzení zdravotního stavu žalobce považuje žalovaný za dostatečně přesvědčivé a úplné a navrhuje zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud ve věci jednal dne 14. 5. 2018, kdy konstatoval posudek PK MPSV ČR v Hradci Králové ze dne 27. 9. 2017. Komise konstatovala dosavadní posouzení věci, konstatovala odborné nálezy, přítomné k posouzení – z průběhu r. 2017, uvedla, že v odvolání žalobce sdělil, že nemůže používat hromadnou dopravu z důvodu nemožnosti nastoupení a vystoupení, jediná možnost je sanitka za použití nosítek, sám však musí používat invalidní vozík s pomocí manželky. Váží 140 kg, je pohybově omezen. Zdravotní stav se po úrazu zlomeniny obratle zhoršuje, problémy cukrovky vyvrcholily amputací levé nohy pod kolenem, nyní mu léčí pravou. S ohledem na neurologický stav ztratil cit v rukou, nemůže použít ani berle. Musí až 4 x týdně navštěvovat specialisty.
9. Posudek uvádí v diagnostickém souhrnu, že u žalobce se jedná o stav po amputaci levé dolní končetiny v dolní třetině bérce (2015) pro komplikace ischemické choroby dolních končetin po neúspěšném revaskularizačním zákroku, degenerativní změny kyčelních kloubů II. stupně bez posudkově významného omezení rozsahu hybnosti, kořenový syndrom C5 – 6 na levé horní končetině v terénu senzitivně motorické těžké polyneuropatie axonálního typu s možností myeloradikulopatie C-Th míchy, bolesti levého ramenního kloubu s lehkým omezením rozsahu hybnosti. Dále se jedná o obezitu, hypertenzní chorobu III. stupně, diabetes mellitus 2. typu kompenzovaný perorálně a inzulinem, s očními, cévními a neurologickými komplikacemi, ischemickou chorobu srdeční (od r. 2002) bez anginozních projevů, kompenzovanou léky. Přítomna je i ischemická choroba cév dolních končetin (vlevo Fontaine IV. stupně), počínající smíšená forma demence. U žalobě se dále jedná o stav po plastice tříselné kýly, operaci hemeroidů, náhradě očních čoček umělým materiálem, po přechodné mozkové nedokrevnosti s úpravou neurologického nálezu (1994), po zhojené zlomenině hrudního obratle (Th 7) při hrudní myelopatii s atypickým nálezem, po srdečním infarktu Q typu v r. 2003 a 2013 – stav po zavedení tepenné výztuže do srdečních tepen. Z popsáných nálezů soud konstatuje, že v r. 2017 konstatován těžký flebolymfedém na PDK kombinované etiologie, s protézou nelze chodit pro otok pahýlu. Dále popsána LDK s chronickým indurovaným otokem a výraznými trofickými změnami. Výrazné omezení dynamiky Cp, pohyb v pravém rameni lehce omezen, v levém výrazně s drásoty. Na HK akrální necitlivost a neobratnost rukou, ztráta úchopové funkce obou rukou. MUDr. T. dále v červnu 2017 konstatoval nemožnost přiložení protézy, ani s oporou 2 osob na PDK, kde není dostatečná síla pro periferně neurální senzitivně motorické postižení DK, na FH se neudrží pro slabost v HK. V témže roce v březnu konstatována těžká progresivně se zhoršující senzitivně motorická polyneuropatie HK i DK s komplikujícími zánětlivými defekty na rukou a PDK, ztrátou úchopové funkce rukou a svalové síly. Komplikující periartritis humeroscapularis vlevo s rizikem omezení hybnosti a vývoje zmrzlého ramene, kořenový syndrom C5- 6 na LHK v terénu senzitivní motorické těžké polyneuropatie axonálního typu s možností myeloradikulopatie C-Th míchy. Závěry posudkové komise plynou z bodu 2 tohoto rozhodnutí.
10. Žalobce vypověděl, že vozík musí používat celodenně a každodenně již prakticky od provedení amputace, tedy zhruba 3 roky, a to nejen pro bolesti, ale i pro nemožnost chůze. Předpisy jsou takové, že pokud má člověk elektrický vozík, nemá právo na protézu, ani na mechanický vozík, ale musel si sehnat mechanický vozík, protože po

byť by byl provoz na elektrickém vozíku složitý. Když nárokuje sanitu, sanitáři jsou většinou útlí, potřebnou pomoc nezvládají, musí vždy ještě někoho zavolat a manipulují s ním nejméně 2 osoby. Osobní automobil je tak nutností. Žalobce není schopen ani několik kroků s berlemi, s ohledem na postižení ruku by upadl, což se v minulosti již stalo. Zajímal se o operaci ramene, ale lékař mu řekl, že by pak strávil rok na posteli. Poté, co onemocněl s abscesem, musí jezdit každý den na převazy, v Týništi jsou jen dvě sanitky, které svážejí najednou 4 – 5 pacientů a tak se stává, že kvůli 20 minutám lymfomasáže stráví celé dopoledne na cestě.

11. Dne 3. 9. 2018 soud po odročení věci konstatoval přípis PK MPSV ČR v Brně, na kterou se soud obrátil s žádostí o vyjádření k zdravotnímu stavu žalobce, s tím, že tato s poukazem na konzultaci s MPSV nemá k takovému vyjádření kompetenci. Žalobce předložil rozhodnutí ÚP ČR – krajské pobočky v Hradci Králové, kontaktní pracoviště Kostelec nad Orlicí ze dne 7. 5. 2018 o přiznání dávky – příspěvku na zvláštní pomůcku – dodatečnou úpravu motorového vozidla, ortopedický nález z dubna 2018 – pokročilá artrhosa kyčlí s předpokladem III. stupně a kolenních kloubů II. stupně. Dále předložil rehabilitační nález ze dne 14. 8. 2018, konstatující chůzi s protézou jako nereálnou. Od srpna 2018 je realizováno rozhodnutí o příspěvku na péči ve výši 8.800,- Kč. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí, na náhradě nákladů řízení účtoval 5.000,- Kč za právní pomoc – sepsal žaloby, o čemž předložil poštovní poukázku ze dne 6. 12. 2017, kdy platba byla provedena pro JUDr. Jana Kvapila, Pardubice, Sukova třída 1556, dále pak jízdné za dvě cesty k jednání soudu a zpět, osobním automobilem OPEL Meriva, s průměrnou spotřebou benzínu Natural 5 l/100km a cenou 32 Kč/1 l, v celkové délce 84 km.
12. Z ustanovení § 9 **zákona č. 329/2011 Sb.**, o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením plyne, že nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku. U daného příspěvku se požaduje, aby se osoba opakovaně v kalendářním měsíci dopravovala a byla schopna řídit motorové vozidlo či byla schopna být tímto převážena, což žadatel prokazuje čestným prohlášením. **Příloha k cit. zákonu** pak upravuje zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání. V bodě I. jsou upravena zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku, kdy za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí se považuje:
 - a) Anatomická ztráta obou dolních končetin v bércích a výše,
 - b) Funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,
 - c) Anatomická ztráta podstatných částí jedné horní a jedné dolní končetiny v předloktí a výše a v bérce a výše,
 - d) Funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podklad úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,
 - e) Ankylóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí,

- f) Ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin,
- g) Těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina,
- h) Disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm,
- i) Anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně bez možnosti oprotézování nebo exartikulace v kyčelním kloubu,
- j) Anatomická nebo funkční ztráta končetiny,
- k) Anatomická nebo funkční ztráta obou horních končetin,
- l) Anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně s možností oprotézování.

Dle bodu 4 se pak za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému považují zdravotní postižení uvedená v bodě 1 pod písm. a), b), d) až i) a l).

13. Po projednání a přezkoumání věci dospěl krajský soud k závěru, že ani novým posouzením zdravotního stavu žalobce žalovaný, potažmo posudková komise, neodpověděly na dotaz soudu, zda ve svém zdravotním stavu žalobce případně nesplňuje podmínky písm. g) dostatečně přezkoumatelným a tedy vyčerpávajícím způsobem. Posudková komise nedostatečně objektivizovala zdravotní stav žalobce a jeho jednotlivá zdravotní postižení, a to v návaznostech, které znamenají nutnost jeho každodenní, celodenní a již prakticky více jak 3 roky trvající odkázanost na invalidní vozík. Soud požaduje zcela jednoznačně, aby se posudkový orgán vypořádal se skutečností, zda tato odkázanost je s ohledem na špatný a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce objektivního charakteru. Z projednání věci plyne, že žalobce z důvodu špatného stavu amputované končetiny nemůže nosit protézu, vzhledem ke stavu horních končetin, kdy tento je popisován jako ztráta úchopové schopnosti a tedy jistě, i z pohledu laika, plně a bezpečně opěrné schopnosti, bez potřebné síly, není, dle přesvědčení soudu, žalobce bezpečně schopen chůze o berlích bez protézy. Objektivita odkázanosti na invalidní vozík by tak zcela jistě byla dána. Poté pak nastává otázka, co je myšleno, obvyčejným výkladem znění písm. g), funkčním celkem. Pokud jím je míněna jedna končetina, je nasnadě, že posudkový orgán musí jasně vymezit, které končetiny jsou postiženy těžce, a toto jasně opět plyne ze samotného posudku a jeho podkladových nálezů. Závěry posudkové komise nemají, dle přesvědčení soudu, opodstatnění ve vyprecizovaném znění právní úpravy, neboť písm. g) předpokládá, že u postiženého se jedná o těžkou funkční poruchu pohyblivosti, což u osoby, odkázané na invalidní vozík, jistě o existenci takového postižení nelze pochybovat. Žalobce sice má, dle přesvědčení soudu, těžce postiženy všechny končetiny, i páteř, avšak zde opět odkaz na jasné znění právní úpravy – „postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy“ - kde již není hovořeno o tom, že jednotlivá postižení musí být nutně těžkého charakteru, těžké musí být (a zde logickým výkladem znění daného ustanovení) pouze celkové postižení, vedoucí k nutnosti odkázanosti na invalidní vozík. Posudková komise pak je tedy odpovědná za jasné, vyčerpávající odůvodnění neexistence odkázanosti žalobce na invalidní vozík, protože se u něho nejedná o natolik těžké

postižení pohybového ústrojí. Zde soud považuje za zbytečné konstatovat, zda jde či nikoliv o celkové či jednotlivá ochrnutí apod., neboť takové postižení je citováno právní úpravou pod jiným písmenem. Argumentace posudkového orgánu nemůže, dle přesvědčení soudu, uspět ani v případě, že možné naplnění podmínek příspěvku lze vázat pouze na jasně stanovené případy právní úpravou citované a nikoliv podobné, neboť znění písm. g) je jasné a není třeba postižení žalobce vázat k jiným obdobným postižením zdravotního stavu. Jinými slovy, soud je přesvědčen, že znění tohoto písmene říká, že pokud je postižení pohyblivosti posuzovaného natolik těžké, že znamená vázanost na vozík pro invalidy a jsou postiženy tři funkční celky (zde soud zdůrazňuje, že význam funkčního celku vyznívá tak, že jím je míněna i toliko jedna končetina), podmínky jsou naplněny. Takto soud chápe i žalobní argumentaci, tuto považuje logickým výkladem za správnou, a pokud posudkový orgán argumentuje jinak, musí tuto argumentaci opřít o jakýkoliv právní předpis, který s pojmy zákona a jeho přílohy jasne pracuje. Pokud tak neučiní, nelze posouzení považovat za vyčerpávající a řádně přezkoumatelné. Z uvedeného pohledu pak soud spatřuje úlohu žalovaného v tom, že bude trvat na tom, aby posouzení splňovalo soudem předpokládaná kritéria, pokud nesplňuje, musí žalovaný trvat na doplnění posouzení, případně žádat jiný posudkový orgán, aby chybějící argumentaci řádně doplnil ve srovnávacím posudku.

14. Z výše uvedených důvodů tedy soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného, v souladu s ust. § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s., a to pro vady řízení, vedoucí k vydání rozhodnutí, které je v rozporu se zákonem, a to konkrétně § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, které předpokládá, že správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky, uvedenými v § 2. Odstavec 1 tohoto ustanovení předpokládá takový postup správního orgánu, který je v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, výtky v tomto směru soud uvádí výše.

V. Náklady řízení

15. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když toto ustanovení předpokládá přiznání nákladů řízení, účelně vynaložených na obhajobu svých práv účastníka, úspěšného ve věci. Tím byl žalobce, který účtoval jednak náklady účelně vynaložené na sepsání žaloby, které doložil účtenkou o zaslání částky 5.000,- Kč zástupci Mgr. Janu Kvapilovi, jednak účtoval náklady jízdného, když ke dvěma jednáním soudu přijel osobním automobilem Opel Meriva. Částka 132,- Kč představuje ujetých 84 km (jedna cesta 21 km), s průměrnou spotřebou benzínu Natural v ceně 32,- Kč/l a průměrnou spotřebou paliva 5 l/100 km. Celkem tedy soud přiznal ve věci úspěšnému účastníkovi částku 5.132,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li

poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 3. září 2018

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně